

$$P_{f_i} = I_{f_i} - 1, \quad (i = 1, 2, \dots, n). \quad (5)$$

Тези най-елементарни измерители обикновено присъстват при всяка задача за изследване и анализиране на структурни изменения. Въпреки че се отнасят за отделните относителни дялове, по същество те са свързани помежду си. Така например при измерителите за абсолютни структурни изменения нарастването на една част от относителните дялове се свързва с намаляването на останалите относителни дялове, при това общото нарастване и общото намаляване са равни помежду си.

При относителните прирасти отделните относителни дялове показват различни темпове на изменение. За равни абсолютни структурни изменения обаче при по-малките относителни дялове се отчитат по-големи темпове на изменения, а при по-големите - по-малки.

ОБОБЩАВАЩИ ИЗМЕРИТЕЛИ ЗА СТРУКТУРНИ ПРОМЕНИ

Анализът на структурните изменения продължава с построяването на **обобщаващи измерители**, които характеризират съществуващите различия или настъпилите промени в структурата на изследваната съвкупност като цяло. За целта се използват следните два подхода¹: **статистически** и **аналитичен**. Като основни понятия при статистическия подход се разглеждат абсолютни разлики и индекси на относителни дялове, а при аналитичния - разстояния и ъгъл.

При построяването на обобщаващи измерители се изисква размерността на сравняваните структури да бъде една и съща. Ако това изискване не е изпълнено чрез дезагрегиране (в случай, че това е възможно да се извърши) или чрез агрегиране, изследваните структури се привеждат в сравним вид. Освен това се изисква сравняваните структури да имат една и съща подредба на относителните дялове. Всички n -мерни статистически структури удовлетворяват условие (1), поради което имат $n - 1$ степени на свобода.

При $n = 2$ съответните двумерни структури имат една степен на свобода. Поради това за тях не е нужно да се построяват обобщаващи измерители, защото с колкото нараства (респ. намалява) единият относителен дял, с толкова намалява (респ. нараства) другият.

¹ От литературата е известен и иконометричен подход за изучаване на структурни изменения при използване на сплайн функции (Пуарье, 1981). Тъй като той не се основава на понятието „статистическа структура“, не се разглежда в статията.